

Bilag til bet. o. lovf. om tilsyn med monopol og konkurrencebegrænsning.

ansvar. Den fornødne klargørelse kan finde sted ved, at der efter ordene „betinge sig“ tilføjes: „eller indgå på“.

At de omhandlede aftaler, vedtagelser m. v. er uden retsgyldighed her i landet, er givet. De kan altså ikke ved domstolene håndhæves overfor en importør, grossist eller detaillist, som måtte have overtrådt dem.

Ministeriet har dernæst anmodet os om en udtalelse vedr. affattelsen af lovforslagets § 19, stk. 6, om adgangen til at indbringe nævnets afgørelse for domstolene. Det er oplyst overfor os, at ministeriet efter at have modtaget medundertegnede professor Poul Andersens i beretningen s. 56—58 aftrykte redegørelse har overvejet at ændre formuleringen således, at ordene „Spørgsmål om lovligheden af den“ udgår og erstattes af ordene: „Den af nævnet . . .“. Idet medundertegnede Hurwitz i det hele kan tiltræde den af Poul Andersen givne redegørelse af 13. marts 1954, skal vi i fællesskab udtale følgende:

Såfremt lovforslagets § 19, stk. 6, oprindelig havde været affattet i overensstemmelse med den formulering, som nu er under overvejelse, ville domstolenes prøvelsesret formentlig i det væsentlige have været den samme som i henhold til medundertegnede Poul Andersens i beretningen s.

56—58 aftrykte redegørelse. Hvis den nye formulering nu indsættes i lovforslaget, i henhold til ønsker om at tillægge domstolene en videregående prøvelsesret end efter det oprindelige lovforslag, bliver det noget usikkert, i hvilket omfang prøvelsesretten derved udvides. Vi mener dog ikke, at domstolene efter den nye formulering vil foretage en udtømmende prøvelse af alle de af nævnet truffne afgørelser, ej heller at de i Poul Andersens ovennævnte redegørelse under I nævnte beslutninger efter den nye formulering vil kunne fremtvinges ad domstolsvejen.

Alt i alt må det antages, at medens den påtænkte ændring ikke vil betyde nogen principiel ændring i domstolenes prøvelsesret, vil ændringen kunne medføre, at domstolsprøvelsen bliver noget videregående end efter lovforslagets formulering.

Hvad endelig angår spørgsmålet om en ankeordning, hvorved nævnets afgørelser indbringes for Højesteret, skal vi udtale, at en sådan ordning næppe ville kunne gennemføres, uden at sagsbehandling i nævnet fik en karakter og prøvelse, der frembød juridiske garantier i lighed med landsretternes. Spørgsmålet rummer iøvrigt problemer, hvis behandling naturligt hører under retsplejeudvalget, ligesom det måtte forelægges Højesteret selv.

Med ærbødighed

Poul Andersen.

Stephan Hurwitz.